

จากใจถึงใจ

ระหว่างผู้ใหญ่กับชนรุ่นหลัง

เขียนจากใจ อ่านจากใจ ใคร่ด้วย
ทั้งด้วย ประทับใจ ถึงใจ
ทยอยมา มาจากใจ ไร้ราคา
เพราะรัก จึงพาใจ ใส่วิญญาณ

จึงทมิตรผู้เมื่อนมิตรได้ทุกที
พบมิตรดี มีใจสูง ทุกสถาน
จากคนไหน ก็ไฉนหา พาวินญาณ
ถึงวิญญาน ผ่านพันทุกข์ ให้สุขใจ

ตั้งไม้ใหญ่ให้ร่มเงา ฟ้าไม้เล็ก
เพราะรู้เล็ก เด็กสำคัญ ยิ่งผู้ใหญ่
ส่วนไม้ใหญ่ ได้รากแก้ว แวดถึงใจ
คือไม้เล็ก ที่รักสุด อรุณา

จากใจที่ใสสะอาด

ปราศมลทิน

ส่วนที่รองก็ไร้อาหาสำคัญ
หากสิ่งนั้น ไม่พาใจ ให้ไฉนหา
โดนเลย จะถึงจุดสุดช้า
อันล้าค่า ตั้งรากแก้ว แวดถึงใจ

ด้วยเหตุนี้ มีกลุ่มไม้ ร่มเล็กใหญ่
ห่างอาศัย ทำหน้าที่ ศรี สดใส
เพื่อหล่มา หาสิ่งสุด อรุณาใจ
หาวิชา พาพินภัย ใจร่มเย็น

เขียนที่จังหวัดขอนแก่น
เห็นวันเสาร์ที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๓

ประชุมสัมมนา
กรมระดมเงิน
ภาคอีสาน.

ว: พ วาทรัก